

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2207/2018
08.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Гордане Комненић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Милетић, адвокат из ..., против туженог Града Крагујевца, кога заступа Градски правобранилац, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3836/17 од 17.10.2017. године, у седници од 08.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3836/17 од 17.10.2017. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3836/17 од 17.10.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 12816/16 од 22.08.2017. године ставом првим изреке тужени је обавезан да тужиоцу као сувласнику са уделом од 284/2708 на к.п. .. у листу непокретности .. КО ..., са мерама и границама наведеним изреком, исплати за одузето земљиште укупно 426.000,00 динара са законском затезном каматом од 30.05.2017. године до исплате. Ставом другим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 96.436,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3836/17 од 17.10.2017. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, заступник туженог је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 87/18). Уз ревизију нису приложене другачије судске одлуке у погледу примене чл. 33. и 42. Закона о

експропријацији и одговарајућих одредаба Закона о планирању и изградњи, о којима постоји уједначена судска пракса. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 28.07.2016. године тражена је исплата износа од 340.800,00 динара са припадајућом законском затезном каматом. Поднеском од 06.07.2017. године тужба је преиначена подношењем захтева за исплату износа од 426.000,00 динара.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Будући да је вредност предмета спора очигледно испод ревизијског цензуса наведеног овом одредбом, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**